

ct

La pedra a trossos

de
Ruth Vilar

(fragmento)

Temps present. Nit.

Els tambors oceànics fan sonar les onades.

BOR irromp a la platja deserta. Inspecciona l'entorn amb suspicàcia. Duu un bocí de pedra a la mà. Un bombo marca el ritme del seu cor agitat.

BOR

(A la pedra.) Ja hi som. Em sents? No dius res, ara? No fas res? T'he dut a la platja, tal com m'has manat. Tens el que volies, oi? No facis l'orni! *(La sacseja.)* Sé que m'escoltes! *(La palmeja.)*

Compleix la teva part del tracte!

CARBONI arriba amb passes mesurades i prudents. Una caixa xinesa parla pel seu cor. Es manté arran del marge de la platja. BOR el veu. El bombo delata el seu desconcert. CARBONI el saluda amb una inclinació del cap. Prem un tros de pedra dins del puny.

B

D'on surts, tu?

CARBONI

Només passejo.

B

Que passeges? Aquí? A aquestes hores?

C

Sí. Sempre passejo així.

B

I un be negre! M'has seguit!

C

Jo? No.

B

Qui ets? Què busques?

C

Ningú. Res.

B

(Avança cap a CARBONI amb aire amenaçador.) O em dones unes quantes respostes més convincents que aquestes o jo mateix te les arrencaré una per una. *(El bombo crida a l'atac. La caixa xinesa s'estremeix.)*

Entra l'intèrpret que dóna veu a L'ÀNIMA DE LA PEDRA DE BOR. Els instrumentistes acompanyen amb cròtals la presència de les ÀNIMES. Com si fossin àngels custodis, resulten invisibles per als altres personatges. Tot el que aconsegueixen –com ara convèncer o consolar– ho fan amb les seves paraules, que són en realitat les paraules de la pedra.

L'ÀNIMA DE LA PEDRA DE BOR

Quiet. No hem vingut aquí a lluitar.

BOR s'atura en sec i tanca la mà amb força. Mira CARBONI per esbrinar si també ell l'ha sentit parlar; li sembla que no.

CARBONI

Què és això que amagues?

BOR

Qui t'ha donat permís per preguntar? No passejaves? Doncs continua! Ves-te'n!

Entra l'intèrpret que dóna veu a L'ÀNIMA DE LA PEDRA DE CARBONI. Cròtals.

L'ÀNIMA DE LA PEDRA DE CARBONI

Quiet. No hem vingut aquí a fugir.